

Udvalget optog derefter Spørgsmaalet om, hvorvidt Indlaansrentens Nedsættelse har medført en almindelig Nedsættelse af Udlaansrenten, til Drøftelse. Det hedder herom i Udvalgets Betænkning: »Man har ikke ment at ville give Udtryk for disse Overvejelser i Form af Ændringsforslag til Lovforslaget, men skal indskrænke sig til at bemærke, at Indlaansrentens Nedsættelse kun har til Formaal at mindske Debitorernes Rentebyrde, og at derfor *ikke nogen Del af det derved sparede Beløb maa komme Pengeinstituttet til gode eller finde Anvendelse til Dækning af uerholdelige Renter.*»

Udvalgets Medlemmer af *Det konservative Folkeparti* motiverede i en Særudtalelse deres Tilslutning til Lovforslaget med, at Krisefondens fortsatte Virksomhed formentlig nødvendigvis af Konverteringslovgivningen. — De foranstaaende Bemærkninger angaaende Anvendelsen af det ved Nedsættelse af Indlaansrenten indvundne Beløb kunde Mindretallet i og for sig tiltræde, men det ønskede dog at betone, at Mindretallet stadig maatte anse Lovgivningen om den tvungne Nedsættelse af Indlaansrenten for uheldig og upaa-krævet.

Lovforslaget vedtoges i Folketinget med 106 Stemmer mod 4, i Landstinget enstemmigt med 61 Stemmer.

Forhandlingen ved Sagens 1. Behandling i Folketinget fik et ret bevæget Forløb. I sin Ordførertale betonedes *Christmas Møller* (K. F.), at Rentespørgsmaalet mange Steder var slaaet op til at vække Forventninger, som det vilde være ugørligt at opfylde, og han vilde »i Anledning af den megen Vildskab, der gaar over Landet«, tilføje, at for en økonomisk Politik, som kunde hjælpe det kriseramte Landbrug mest muligt, var Bevægelser, »som gaar ud over det rimeliges Grænser, og Demonstrationer som dem, vi har set paa forskellig Vis i den sidste Tid«, uheldige. Disse Udtalelser fremkaldte Protest fra *Thomsen* (V.), der som Baggrund for den nylig stedfundne Demonstration i Viborg saa »den fortvivlende Kendsgerning, at der ud over Kronesænkningen i Fjor næsten intet effektivt er foretaget af Lovgivningsmagten hverken over for Landbrugskrisen eller over for og imod Arbejdsløsheden«. Efter Talerens Mening magtede Regering og Rigsdag ikke den Opgave, der var stillet dem. »Over for Kapitalismens Misbrug har det nuværende Flertal intet at stille op, og det hænger vel sammen med, at netop det System kun kan eksistere, hvor der er opsparede Værdier at snylte paa. Stemmekøb, Bengnaveri og Korruption, som vi er velsignet med ud over alle Grænser, er vel nok Kræftskaden i vort Samfund.« Paa Forespørgsel af *Christmas Møller* om, hvad